

НЕМА СИРОМАШТИЈА, ЦЕЛ 1.

Целта: да се искорени сиромаштијата насекаде и во сите нејзини форми до 2030 година.

Што е сиромаштија?

Сиромаштијата не е да немаме приход што ќе ни обезбеди сигурен секојдневен живот. Сиромаштијата вклучува глад и неухранетост, недостапност или ограничен пристап до образование, бездомништво, лоши и несоодветни услови за домување, лошо здравје, зголемена смртност, социјална дискриминација и изолација и намалено учество во одлучувањето.

Иако сиромаштијата е стара колку и човештвото, нејзината слика и граници постојано се менуваат. Таа е присутна во сите општества, иако во поразвиените општества бројот на сиромашни граѓани е во помал процент отколку во неразвиените делови на светот, каде граѓаните се соочуваат со него дури и во нејзините екстремни форми.

Повеќе од 10% од светското население живее во екстремна сиромаштија. Екстремната сиромаштија значи дека не можете да си дозволите вода за пиење, барем еден оброк дневно, облека, чевли и многу веројатно место за живеење. Границата на екстремната сиромаштија се одредува според износот што го постави Светската банка во 2018 година и изнесува 1,90 американски долари по лице дневно (помалку од 13 kn). Во тоа време, 8% од вработените во светот живееле во екстремна сиромаштија.

Искоренувањето на сиромаштијата е првата цел на одржливиот развој, една од најпредизвикувачките цели на одржливиот развој. Земјите-членки на Обединетите нации се посветени на ставање крај на сите форми и димензии на сиромаштија, вклучувајќи ја и екстремната сиромаштија, до крајот на 2030

година. Оваа предизвикувачка цел беше дополнително оптоварена од глобалната криза на пандемијата „Ковид-19“ и економскиот пад предизвикан од пандемијата. Пандемијата „Ковид-19“ турна милиони вработени луѓе во невработеност и сиромаштија. Уште пред почетокот на глобалната пандемија Пандид-19, беа направени претпоставки дека и покрај напорите да се постигне првата цел за одржлив развој, 6% од светското население во 2030 година продолжуваат да живеат во екстремна сиромаштија, што значи дека целта нема да се постигне.

Ситуацијата во светот

Иако бројот на луѓе кои живеат во сиромаштија се намалува (во Јужна Азија: тој беше 36% во 1990-тите и 10% во 2015 година), сиромаштијата сè уште е присутна, особено во земјите во развој. Речиси секој десетти човек живее со помалку од 1,90 долари на ден или помалку од 13 долари на ден. Најголем број од најсиромашните граѓани живеат во Јужна Азија и субсахарска Африка.

Кризата со Ковид-19 ја забави борбата во светот против сиромаштијата. Економскиот пад предизвикан од кризата „Ковид-19“ може да ја зголеми глобалната сиромаштија во светот на 8 отсто од вкупното население во светот. Ова би можело да биде прво

глобално зголемување на сиромаштијата од 1990 година. Светската банка изјави дека во 2020 година. 71 милион луѓе се турнати во сиромаштија, додека Меѓународната организација за човекови права проценува дека во 2022 година повеќе од 205.000 луѓе ќе бидат невработени (во Во 2019 година бројот на невработени беше 187.000 лица, така што бројот на невработени ќе продолжи да расте.

Ситуацијата во Хрватска

Во Хрватска проблемот со екстремната сиромаштија е речиси незначителен и изнесува 0,6%. Тоа не значи дека проблемот треба да се игнорира. Голем проблем е фактот што 19,3% од луѓето живеат на прагот на сиромаштија. Најранливите луѓе се постарите граѓани и пензионерите. Преку различните програми во кои се вклучени им се обезбедува помош дома и низ дневните соби место за дружење. Многу здруженија кои работат во Хрватска ги освестуваат граѓаните за проблемот со сиромаштијата. Во Хрватска се отворени многу „дуќани“ кои собираат залихи и храна и ги даваат на сиромашните.